

Takster for Læger eller bestemte Grænser for Sygekassernes Udgifter, og for det andet, fordi jeg troede, at man gennem en Fastsættelse af disse bestemte Tilskud vilde hindre den naturlige Udvikling, som vi i Virkeligheden fra alle Sider ønskede denne udmærkede Institution, de anerkendte Sygekasser. Af disse to Grunde var jeg imod Maksimaltaksterne, og det viste sig da ogsaa, at det ikke varede saa forfærdelig længe — maaske paa Grund af de unormale Forhold, vi kom ind i —, for man maatte gaa til en Ophævelse af disse Maksimaltakster. Det, der foreslaas ved dette lille Lovforslag, er ikke andet end at gøre den midlertidige Ordning, som vi vedtog i Fjor eller for to Aar siden, endelig. Jeg tror, det er en Nødvendighed, hvis Institutionen skal udvikle sig sundt og roligt ligesom tidligere, og jeg anbefaler derfor Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Minister Stauning: Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning.

Det er rigtigt, hvad det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) forudsatte, at der i en nær Fremtid kan ventes fremsat et Lovforslag, under hvis Behandling der vil blive Anledning til at drøfte forskellige Sider af Sygekassevæsenet for dem, der maatte nære Ønske derom. Der arbejdes paa et Lovforslag saavel vedrørende Omsorgen for de saakaldte kronisk syge som for de egentlige Arbejdsinvalidere, og da dette er tænkt som et Led af Sygekasseloven, vil en yderligere Revision af denne ogsaa være paakrævet, og Lovforslag herom vil forhaabentlig i forholdsviis nær Fremtid kunne fremsættes.

Overfor de Bemærkninger, der er gjorte af det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) og det ærede 8de landstingsvalgte Medlem (Oluf Jensen) om Ønskeligheden af, at den Lov, der her er Forslag om, atter blev gjort midlertidig, skal jeg kun sige, at jeg har ikke kunnet finde nogen Begrundelse derfor. Heller ikke forrige Gang kunde jeg se Nødvendigheden deraf, thi de Udgifter, som der er Tale om er steget, er ikke paavirkede og paavirkedes ikke i den Forstand af Dyrtiden og kan ikke ventes at blive ændret. Selv om vi ventede et Par Aar og da atter tog Sagen frem, vilde vi staa paa samme Side. Forholdet er det, at efter Sygekasselovens § 13 fordeles Statstilskuddet paa den Maade, at der ydes et fast, aarligt Beløb pr. Medlem, og dernæst ydes

der $\frac{1}{4}$ af Sygekassens Udgifter til Lægehjælp og Sygebehandling udenfor Hjemmet, altsaa Hospitalsophold, samt $\frac{1}{4}$ af, hvad Sygekassen har udbetalt i Dagpenge og Barselhjælp, og saa er der sat de nævnte Grænser for, hvor højt Statstilskuddet ud fra denne Fordeling maa gaa. Der er ingen som helst Grund til at mene, at Dagpengene, der ikke er forhøjede nu under Dyrtiden, skulde blive nedsat efter Dyrtiden. Der er heller ikke noget, som taler for, at de Lægekontrakter, som er afsluttede i Aarene siden 1915, vil blive revideret med en lavere Betaling til Lægerne. Da jeg i Folketinget spurgte en af Ordførerne, som havde talt i samme Retning, maatte han indrømme, at saadant var der ikke Sandsynlighed for, ja, han mente end ikke, at Lægerne endnu havde faaet, hvad der var rimeligt. Der er altsaa ingen som helst Grund til at vente, at de Udgifter, hvoraf Statstilskuddet beregnes, vil gaa ned i den kommende Tid. Jeg takker derfor de forskellige Ordførere, som har givet deres Tilslutning til, at vi bringer dette Spørgsmaal om Maksimalgrænser ud af Verden med det samme, saaledes at Sygekasserne faar mere sikker Grund at anlægge deres Beregninger paa i den kommende Tid. Saa længe disse Grænser er fastsatte i Loven, er Sygekasserne i høj Grad usikkert stillede med Hensyn til, hvorledes de kan disponere, det er derfor af stor Betydning for Sygekasserne at blive fri for dem, saaledes at de fremtidig sikkert kan vide, hvor meget Statstilskuddet i Virkeligheden vil andrage.

Dalsgaard: Jeg tror ikke, at den højtærede Minister har Ret i, at Sygekassernes Udgifter ikke paavirkedes af Dyrtiden, men da vi paa Grund af Omstændighederne alle er enige om at gaa bort fra Maksimaltaksterne, finder jeg ingen Anledning til en nærmere Drøftelse af dette Spørgsmaal med den højtærede Minister. Jeg skal kun betone, at jeg tror, at de Grunde, der var til Stede i 1915 for at indføre dem, var gode og holdbare, ellers var de vel heller ikke blevet tiltraadt fra alle Sider. Man saa den Gang lidt nøjere paa Statskassens Udgifter end nu, skønt vi saamænd har Grund nok til at se meget nøje paa dem nu, men den Gang saa man jo endnu nøjere paa 100 000 eller 200 000 Kr. end nu paa flere Millioner.

Til det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) vil jeg sige, at han refe-